

Det væsentlige er altså her, om det skader den taiwanesiske befolkning. Vi er jo enige med forslagsstillerne om, at den taiwanesiske befolkning er et demokrati, som vi selvfølgelig vil beskytte og arbejde bedst muligt med, sådan som vi også gør med vores forslag om dobbeltbeskæftningsaftale, kultursamarbejde osv.

Men vi skal samtidig huske, at målet jo ikke er at skabe uro over Taiwanstrædet. Formålet er jo ikke at skabe vanskeligheder for Taiwans befolkning, det er jo netop at forbedre vilkårene for Taiwans befolkning. Formålet med vores politik er altså at understøtte en fredelig løsning af forholdet mellem Kina og Taiwan. Der foregår for tiden som bekendt en ganske heftig valgkamp på Taiwan, hvor øens status og situation i Taiwanstrædet er det centrale tema.

Ingen, heller ikke USA, ønsker at blive inddraget i den valgkamp, som bidrager til at forøge spændingen i Taiwanstrædet. Det ønsker den danske regering heller ikke. Tværtimod søger ansvarlige lande at mane til besindighed, og USA og EU tager afstand fra ensidige handlinger, som forrykker den nuværende status quo og blot fremprovokerer yderligere spændinger. Samtidig opfordrer USA og EU-partnerne til at indlede forhandlingerne om en fredelig løsning på Taiwanspørgsmålet. Etkinapolitikken har vi, den havde den foregående regering, den havde vi også i opposition, og den har USA også.

Kl. 11.15

Vi kan altså ikke begynde at have en tokinapolitik. Problemet er at få løst de konkrete problemer for Taiwans befolkning. Det kan man altså efter WHO's opfattelse med Kinas billigelse gøre, samtidig med at vi ikke skal skabe problemer for Taiwans befolkning af politisk art, som det forslag ville medvirke til under en valgkamp.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må sige, at det virker mærkeligt, at man ikke vil være med til at give Taiwan observatørstatus i WHO i Genève. Vi undrer os over, at regeringen ikke vil være med til det og ikke arbejde meget aktivt for, at det sker, for hvad skade skulle Taiwan kunne gøre i WHO? Tværtimod kan det gøre gavn, at så mange lande er med som overhovedet muligt.

Nu er det sådan, at statsministeren skal til Kina i den kommende uge, og der er vel ikke nogen tvivl om, ud fra det udenrigsministeren siger, at det er på grund af, at man er bange for de

reaktioner, som Kommunistkina måtte have, hvis nu Danmark meldte kraftigt ud, at man ville have Taiwan som observatør i WHO.

I den forbindelse vil jeg så godt spørge udenrigsministeren, om statsministeren vil nævne det problem, at der altså er et stort demokratisk land i modsætning til Kommunistkina, som ikke kan blive medlem af WHO, og gøre noget for, at man rent faktisk vil give det en positiv medfart, for det er dog mærkeligt, at bl.a. Danmark blokerer for, at Taiwan kan blive medlem af WHO.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen jeg synes faktisk ikke, forslaget fra Dansk Folkeparti er særlig klogt i denne situation. Jeg synes ikke, det er særlig klogt, hvis statsministeren skulle begynde at ophidse kineserne til at skabe en konflikt eller føle, at nu er man i en situation, hvor man i virkeligheden er ved at få to Kinaer, og at vi i virkeligheden går i EU og opererer i den retning. Det vil kun gøre situationen vanskeligere.

Jeg sagde jo også før, at USA, hvor Kongressen tidligere har ønsket en taiwanesisk observatørstatus i WHO, ikke fremsatte forslaget, for USA ønsker heller ikke at blive inddraget i valgkampen og føler sig faktisk ret bekymret over den taiwanesiske regerings forsøg på at inddrage andre lande i valgkampen. Jeg vil ikke inddrages i Taiwans valgkamp, så kan man kalde det stille diplomati eller ej, men jeg vil ikke inddrages i den valgkamp, for jeg mener faktisk ikke, det er klogt at blive inddraget i et andet lands valgkamp. Lad taiwaneserne holde deres valgkamp i fred.

Så skal man altså også huske på, som jeg sagde sidst, at WHO altså har nogle regler, og de gælder for stater. Hvis vi kaldte Taiwan en stat, så havde vi en tokinapolitik og ikke en etkinapolitik.

Det vigtigste er, at der kan samarbejdes med WHO på indeværende tidspunkt, og så må vi se hen ad vejen, om vi kan se på en anden situation.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jo, men jeg undrer mig over, at man kan blive ved med at finde argumenter for, at nu er tidspunktet ikke det rigtige, nu er tidspunktet ikke det rigtige, nu er tidspunktet ikke det rigtige. Altså vi havde debatten sidste år, hvor regeringen ikke ville være med til det. Der var ikke no-